

Forslag til folketingsbeslutning

om anerkendelse af Polens vestgrænse og skridt til normalisering af forholdet mellem Danmark og Den tyske demokratiske Republik (DDR).

Fremsat den 7. februar 1968 af *Gert Petersen, Morten Lange og Aksel Larsen.*

Folketinget opfordrer regeringen til

1) at give udtryk for, at den danske regering anser Polens nuværende vestgrænse (Oder-Neisse grænsen) for endelig, og at den vil anse det for et vigtigt bidrag til europæisk afspænding, såfremt Forbundsrepublikken Tyskland anerkender denne grænse som den endelige og varige mellem Polen og de tyske stater,

2) at tage skridt til at normalisere forholdet mellem Danmark og Den tyske demokratiske Republik (DDR) ved at træffe foranstaltninger til optagelse af konsulære forbindelser mellem de to stater og afslutning af handelstraktater mellem dem på statslig basis.

Bemærkninger til forslaget.

De skridt, der er forudset i dette forslag, vil tjene til konsolidering af freden i Europa.

Oder-Neisse grænsen er umiddelbart en grænse mellem Polen og DDR, og for så vidt angår disse to stater, er der ingen tvivl om grænsedragningen. Dens korrekthed betvivles imidlertid fortsat, omend med svindende styrke, af forbundsrepublikken Tysklands regering, og i betragtning af Forbundsrepublikkens almene position vanskeliggør dette forhold en afspænding mellem Polen og forbundsrepublikken. Som følge heraf er grænsestriden en kilde til uro i Europa, en uro, der berører Danmark både som europæisk stat og som nabostat til de implicerede parter.

Naturligvis kan en dansk anerkendelse af Oder-Neisse grænsen ikke afgøre grænsedragningens skæbne. Men såfremt Danmark tilkendegiver, at Oder-Neisse grænsen efter dansk opfattelse bør ligge fast, må en sådan tilkendegivelse formodes at indgå i forbundsrepublikkens regerings overvejelser og kan spille en positiv rolle heri.

Også normalisering af forholdet mellem Danmark

og DDR vil bidrage til konsolidering af freden i Europa. Som et skridt i retning af normalisering foreslås optagelse af konsulære forbindelser mellem Danmark og DDR såvel som afslutning af handelsoverenskomster på statslig basis. Der henvises til, at den såkaldte Hallsteindoktrin må anses for til-sidesat af forbundsrepublikken selv ved dens genoptagelse af diplomatiske forbindelser med Jugoslavien, altså med en stat, der endda har anerkendt DDR de jure. I betragtning heraf må det formodes, at et så beskedent skridt som optagelse af konsulære forbindelser mellem Danmark og DDR ikke med rimelighed kan hævdes at forstyrre forholdet mellem de tre lande, Danmark, Vesttyskland og Østtyskland.

Gennemførelsen af forslaget skulle altså ikke kunne fremkalde rimelige folkeretlige indvendinger fra vesttysk side, men vil tværtimod bidrage til en stærkere erkendelse af de faktiske forhold i Europa og tilvejebringelse af bedre og mere praktiske muligheder for samkvem og samhandel mellem Danmark og DDR.